

Misericòrdia

Títol original: *Miséricorde* **Direcció i guió:** Alain Guiraudie **Països:** França, Espanya, Portugal **Durada:** 104 min **Any:** 2024 **Gènere:** *Thriller* **Interpretació:** Félix Kysyl, Catherine Frot, Jacques Develay, Jean-Baptiste Durand... **Música:** Marc Verdaguer **Fotografia:** Claire Mathon **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 21/03/2025

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

El Jérémie torna al seu poble natal per assistir al funeral del Jean-Pierre, antic cap seu. Ha decidit quedar-se uns dies a casa de la Martine, la seva vídua. Però una misteriosa desaparició, un veí amenaçador i un estrany sacerdot faran que la breu i tranquil·la estada del Jérémie prengui un gir inesperat. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Alain Guiraudie és un gran cineasta hedonista. A les seves pel·lícules la moral convencional sempre és posada entre parèntesis per permetre l'aparició d'una altra moral basada en la ruptura de les convencions sexuals i religioses. No hi ha culpa, ni expiació, ni cap dels elements clau de la moral catòlica, únicament existeix una llibertat de consciència guiada per la força d'un desig que sembla com si tot ho determinés. El director d'*El desconocido del lago*, realitza a *Miséricorde* una mena de revisió de *Teorema* de Pier Paolo Pasolini situada al cor d'un entorn rural inspirat en una part de la novel·la escrita pel mateix Guiraudie titulada *Rabalaire*. Andergraun Films d'Albert Serra i Montse Triola és la coproductora de la pel·lícula.

El Jérémie, que havia treballat com a forner a Tolosa, torna al poble de la seva infància per assistir a l'enterrament del seu antic patró. Al poble retroba dos dels seus amics de la infància, un dels quals és el fill de l'home mort. El Jérémie deambula pels boscos del lloc, retroba els seus amics, desperta gelosia insospitada i és desitjat per una part de la comunitat. Com el misteriós desconegut de *Teorema*, el desig marca la relació amb cadascun dels seus personatges, aquesta vegada combinat amb unes quantes dosis de pastís. Després d'una discussió el Jérémie mata un dels seus amics, amaga el seu cos i comença el que podria ser definit com un *thriller* rural de ressonàncies chabrolianes. Tot podria derivar cap a una pel·lícula convencional d'investigació si no fos perquè, tal com hem dit, els codis morals del cinema de Guiraudie són uns altres. El cineasta ens mostra com circula el desig entre tots els personatges que són presents a la història, incloent-hi el vell capellà del lloc. El crim acaba sent minimitzat moralment, encara que totes les proves siguin evidents; la veritable qüestió estarà a descobrir si veritablement serveix d'alguna cosa acusar un culpable, destruir la seva vida i si l'assassinat implica l'existència del mal, si el món pot ser millor sense la víctima i si es pot viure al marge de l'angoixa generada per la consciència. La història negra de Guiraudie acaba adquirint lleus aires hitchcockianes, fent que l'ombra de *Pero... ¿quien mató a Harry?* i de *Yo confieso* interfereixi amb la de *Teorema* de Pasolini.

Àngel Quintana - caimanediciones.es